

УДК 343.148

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2026.93.5.15>

ПРОЦЕСУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: СУЧАСНІ ЗАКОНОДАВЧІ ЗМІНИ ТА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ

Литвиненко О.Г.,

*доктор філософії у галузі права, доцент,
доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування НПУ ДонДУВС
ORCID: 0000-0003-4218-21*

Літун О.О.,

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри державно-правових дисциплін
навчально-наукового інституту права
та соціального менеджменту ДонДУВС
ORCID: 0000-0002-0427-7782*

Лісойван Я.М.,

*доктор філософії у галузі права,
викладач кафедри кримінального процесу та криміналістики
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування НПУ ДонДУВС
ORCID: 0000-0001-7533-5452*

Литвиненко О.Г., Літун О.О., Лісойван Я.М. Процесуальні особливості проведення обшуку в умовах воєнного стану: сучасні законодавчі зміни та практика застосування.

У статті здійснено комплексний науково-правовий аналіз особливостей проведення обшуку житла чи іншого володіння особи в умовах воєнного стану відповідно до положень ст. 615 Кримінального процесуального кодексу України. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю адаптації кримінального процесуального законодавства до умов збройної агресії, обмеженого функціонування судової системи та підвищених безпекових ризиків, що впливають на порядок здійснення слідчих (розшукових) дій. Обґрунтовано, що законодавчі новели, спрямовані на забезпечення оперативності досудового розслідування, водночас породжують низку теоретичних і практичних проблем, пов'язаних із забезпеченням балансу між публічними інтересами держави та конституційними гарантіями недоторканності житла і права на захист. Проаналізовано дискусійні аспекти тимчасового розширення повноважень прокурора щодо надання дозволу на проведення обшуку за відсутності можливості здійснення судового контролю, можливість проведення обшуку у нічний час без критерію невідкладності, а також питання відтермінування складання протоколу обшуку до 72 годин. Звернено увагу на відсутність єдиної правозастосовної практики та чітких процедурних алгоритмів, що створює ризики зловживань і неоднакового тлумачення норм закону. У роботі сформульовано пропозиції щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства, зокрема: запровадження обов'язкового судового контролю *post factum* за рішеннями прокурора, нормативне визначення обставин «об'єктивної неможливості» здійснення повноважень слідчим суддею, встановлення обов'язку окремого обґрунтування проведення обшуку в нічний час, удосконалення порядку фіксації результатів обшуку із використанням технічних засобів та електронних процесуальних документів. Наголошено, що подальша законодавча деталізація положень ст. 615 КПК України має здійснюватися з урахуванням принципів верховенства права, пропорційності, правової визначеності та практики Європейського суду з прав людини.

Ключові слова: досудове розслідування, кримінальне провадження, слідчі (розшукові) дії, обшук, судовий контроль, слідчий суддя, прокурор, досудове розслідування, воєнний стан, права людини.

Lytvynenko O.H., Litun O.O., Lisoivan Ya.M. Procedural features of conducting a search under martial state: current legislative changes and practice of application.

The article provides a comprehensive scientific and legal analysis of the specific features of conducting a search of a dwelling or other property of a person under martial law in accordance with Article 615 of the Criminal Procedure Code of Ukraine. The relevance of the study is determined by the need to adapt criminal procedural legislation to the conditions of armed aggression, the limited functioning of the judicial system, and increased security risks affecting the conduct of investigative (search) actions. It is substantiated that legislative amendments aimed at ensuring the efficiency of pre-trial investigation simultaneously generate a number of theoretical and practical problems related to maintaining a balance between the public interests of the state and the constitutional guarantees of the inviolability of the home and the right to defense. The article analyzes controversial aspects of the temporary expansion of prosecutorial powers to authorize searches in the absence of the possibility of judicial control, the permissibility of conducting searches at night without the criterion of urgency, and the issue of postponing the drafting of a search record for up to 72 hours. Attention is drawn to the lack of a unified law enforcement practice and clear procedural algorithms, which creates risks of abuse and inconsistent interpretation of legal provisions. The paper formulates proposals for improving criminal procedural legislation, in particular: the introduction of mandatory judicial control post factum over prosecutors' decisions, the regulatory definition of circumstances constituting the "objective impossibility" for an investigating judge to exercise his or her powers, the establishment of an obligation to provide separate justification for conducting a search at night, and the improvement of procedures for documenting search results through the use of technical means and electronic procedural documents. It is emphasized that further legislative clarification of Article 615 of the Criminal Procedure Code of Ukraine should be carried out with due regard to the principles of the rule of law, proportionality, legal certainty, and the case law of the European Court of Human Rights.

Key words: pre-trial investigation, criminal proceedings, investigative (search) actions, search, judicial control, investigating judge, prosecutor, pre-trial investigation, martial law, human rights.

Постановка проблеми. Запровадження воєнного стану в Україні зумовило необхідність оперативної адаптації кримінального процесуального законодавства до умов збройної агресії та обмежених можливостей функціонування судової системи. Зокрема, істотних змін зазнала процедура проведення обшуку житла чи іншого володіння особи відповідно до ст. 615 КПК України.

Проведення обшуку в умовах воєнного стану, у разі частих обстрілів, повітряної тривоги тощо, вимагає не аби якої підготовки задля забезпечення безпеки усіх учасників кримінального провадження та дотримання балансу між державними та приватними інтересами [1, с.202].

Водночас, законодавчі новели породжують низку теоретичних і практичних проблем, зокрема відсутність єдиної правозастосовної практики та чітких процедурних алгоритмів. Отже, актуалізується проблема вироблення науково обґрунтованих підходів до вдосконалення правового регулювання проведення обшуку в умовах воєнного стану з урахуванням принципів верховенства права, пропорційності та правової визначеності.

Метою статті є комплексний науково-правовий аналіз особливостей проведення обшуку в умовах воєнного стану відповідно до положень ст. 615 КПК України, виявлення проблем правозастосування та формулювання пропозицій щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства з метою забезпечення ефективності досудового розслідування при одночасному дотриманні конституційних гарантій прав і свобод людини.

Стан опрацювання проблематики. Проблемні питання правового регулювання слідчої (розшукової) дії - обшуку - досліджували такі науковці, як Гаркуша А., Демченко О., Коваленко О., Колода А., Кухарчук А., Лейба О., Лоскутов Т., Огерук І., Тетерятник Г., Ткаченко О., Сірий Ю., Хлівна А., Цапівич В., Шаповал А. та ін. Проте активні зміни в Кримінальному процесуальному кодексі України, зокрема щодо обшуку, залишаються актуальними та дискусійними.

Виклад основного матеріалу. Справедливо відмічає А.А. Колода про те, що обшук – це слідча (розшукова) дія, яка має специфічну мету та завдання щодо відшукування об'єктів, які мають юридичне значення для кримінального провадження. Адаптація та удосконалення нормативно-правової бази до умов воєнного стану в Україні є архіважливим і повинно відповідати викликам

сьогодення та повинно надавати більш розширені «юридичні опції» для силового блоку України до якого входить орган досудового розслідування Державного бюро розслідувань, Національної поліції України, Національного антикорупційного бюро України, Служби безпеки України [2, с. 37]. Саме тому законодавцем внесені змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо обшуку житла чи іншого володіння особи. Законодавчі зміни торкнулися таких аспектів:

1. Першою особливістю проведення обшуку в умовах воєнного стану є те, що ухвалу на його проведення може прийняти керівник відповідного органу прокуратури за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором [3, с. 66].

Так, у п. 2 ч. 1 ст. 615 КПК України зазначено, що, у разі відсутності об'єктивної можливості виконання слідчим суддею своїх повноважень, зокрема щодо надання дозволу на проведення обшуку, - такі повноваження виконує керівник відповідного органу прокуратури за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором [4]. На нашу думку, зазначена норма є прогресивною, оскільки спрямована на швидкий розгляд питання про отримання дозволу на проведення обшуку.

Тимчасове розширення повноважень прокуратури в умовах воєнного стану є доцільним і ефективним механізмом щодо забезпечення верховенства права та гарантованості правопорядку, за умови їх використання виключно в рамках вимог Конституції України, міжнародного права та мають лише тимчасовий характер [5, с. 274].

Проте у науковій доктрині є й інші думки. Зокрема, О. Демченко зазначає, що така особливість фактично нівелює обов'язковий попередній судовий контроль за втручанням в недоторканність житла особи та її приватне життя, оскільки в умовах воєнного стану незалежно від місця проведення обшуку на території України, неупереджене та об'єктивне вирішення питання про надання дозволу на проникнення до житла чи іншого володіння особи та/або проведення в них обшуку покласться на плечі керівника органу прокуратури як представника сторони обвинувачення у кримінальному провадженні. Своєю чергою, це може створювати фундамент для істотних зловживань в частині спроб уникнення судової справедливості та, як наслідок, зменшення гарантій права особи на захист [6, с. 32].

Відмітимо, що зазначена норма була прийнята, ще у 2014 році, проте й дотепер відсутня єдина позиція судових та правоохоронних органів щодо тлумачення вказаної норми закону, що призводить до неоднакового її застосування на практиці [7, с. 12], що неодноразово приводило до оскарження таких рішень.

Так, до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії надійшла дисциплінарна скарга від адвоката на дії керівника Шевченківської окружної прокуратури міста Києва, щодо неналежного виконання свої службових обов'язків у кримінальних провадженнях, які виразились у тому, що він використовуючи повноваження, передбачені у п. 2 ч. 1 ст. 615 КПК, безпідставно у кримінальному провадженні виніс дві постанови про проведення обшуків. Було встановлено, що у зазначеному кримінальному провадженні заступником начальника відділу поліції – начальником СВ вжито заходів, направлених на подання до Шевченківського районного суду міста Києва клопотання про обшуку, однак, виїздом до вищевказаного суду встановлено, що двері суду зачинені, суд не працює, а у зв'язку з введенням воєнного стану та через неодноразові обстріли, слідчі судді, працівники апарату, канцелярії суду не можуть прибути на робоче місце до приміщення суду, внаслідок чого унеможливлено подачу клопотань, проведення судових засідань, фіксацію судових розглядів, виготовлення процесуальних документів. На підставі вищевикладеного ним, відповідно до вимог п. 2 ч. 3 ст. 615 КПК України, запропоновано звернутись із відповідним клопотанням до керівника до Шевченківської окружної прокуратури міста Києва. За результатами такого звернення отримано дозвіл на проведення обшуку, який надалі було проведено. Розглянувши матеріали скарги було прийнято рішення про закриття дисциплінарного провадження, оскільки було підтверджено факт неможливості здійснення Шевченківським судом свої повноважень [8]. Отже, можна зробити висновок про те, що у разі необхідності здійснення керівником прокуратури повноважень, передбачених п. 2 ч. 1 ст. 615 КПК України така необхідність має бути обгрунтована та документально підтверджена.

Окрім цього, вважаємо за необхідне покласти обов'язок на слідчого надсилати до суду копії постанови прокурора та протоколу обшуку задля здійснення судового контролю *post factum*, за аналогією процедури, яка передбачена в ч. 3 ст. 233 КПК України. Переконані, що така процедура буде спрямовувати прокурора, як представника сторони обвинувачення, бути справедливим і незацікавленим у прийнятті рішення щодо надання дозволу на проведення обшуку, а слідчого – до законного проведення такої слідчої (розшукової) дії.

Також, на нашу думку доцільно на рівні КПК або підзаконного акту (наприклад, узагальнення Верховного Суду) закріпити вичерпний або орієнтовний перелік обставин, які свідчать про об'єктивну неможливість здійснення судового контролю (фізична відсутність доступу до приміщення суду; евакуація суддів; відсутність електронного зв'язку; припинення роботи суду внаслідок бойових дій тощо). Це сприятиме уніфікації практики та мінімізує ризик довільного тлумачення цієї категорії.

2. Наступні зміни стосувались можливості проведення обшуку в будь-який час доби, в протизагальним вимогам до проведення слідчих (розшукових) дій, передбачених ч. 4 ст. 223 КПК України.

Згідно зі ст.ст. 223, 615 КПК України, тимчасово скасовується заборона проведення обшуку у нічний час, що робить проведення обшуку в нічний період (з 22:00 до 06:00) правомірним [9, с. 124], тим само юридично забезпечено його раптовість [10, с. 579].

На думку В.А. Цапович та А.Г. Гаркуші це може спричинити зміни у роботі правоохоронних органів, забезпечуючи їм більшу гнучкість у проведенні слідчих дій у відповідності до вимог закону [9, с. 124].

Раніше ця вимога була недопустимою та можливою лише у невідкладних випадках, проте теперішня ситуація на території України змінила дану норму закону. Це зроблено у першу чергу для того, аби виявити диверсантів, які здійснюють координування для країни-агресора, виявлення осіб, які мають приховані збройні знаряддя чи боєприпаси, чи інші предмети суспільної небезпеки. Тому, щоб пришвидшити процес виявлення злочинців, правопорушення яких можуть викликати небезпеку для громадян та національній безпеці здійснюється проведення обшуку у нічний час [11, с. 158].

Однак, на думку А.О. Шаповал, тут все ж таки існує вірогідність зловживання вказаним правом правоохоронними органами. Це пов'язано з тим, що більшість оглядів та обшуків навіть в умовах воєнного стану можуть бути проведені без нагальної терміновості, у денний час доби і за наявності власника. Це звичайно не стосується тієї частини дійсно невідкладних оглядів та обшуків, які проводять правоохоронні органи по різних категоріям справ, а особливо в умовах воєнного часу. Тому в даному випадку вибір часу проведення вищевказаних слідчих (розшукових) дій повністю покладається на слідчого, прокурора, й не потребує наявності умови «невідкладності» [12, с. 102].

Зазначена норма є прогресивною, адже спрямована на швидке розслідування кримінальних правопорушень, проте за «швидкістю» не варто забувати про ефективність розслідування та належне отримання доказів.

Отже, запровадження дозволу на нічний обшук - необхідний захід у воєнний період, однак важливо збалансувати оперативну ефективність із правовими гарантіями. Законодавець повинен чітко регламентувати підстави, процедуру та обмеження такого обшуку для недопущення зловживань і порушень прав людини.

Вважаємо за доцільне доповнити ст. 615 КПК України нормою, яка зобов'язує слідчого або прокурора окремо обґрунтовувати необхідність проведення обшуку в нічний час, навіть в умовах воєнного стану. Формальна відсутність вимоги «невідкладності» не повинна означати відсутність принципу пропорційності.

3. Дозволено відтермінування складання письмового протоколу обшуку, проте не пізніше сімдесяти двох годин з моменту його завершення (п. 1 ч. 1 ст. 615 КПК України).

За відсутності можливості складання процесуальних документів про хід і результати проведення слідчих (розшукових) дій чи інших процесуальних дій фіксація здійснюється доступними технічними засобами з подальшим складанням відповідного протоколу не пізніше сімдесяти двох годин з моменту завершення таких слідчих (розшукових) дій чи відповідних процесуальних дій (п. 1 ч. 1 ст. 615 КПК України) [4].

Стосовно зазначеного І. Огерук справедливо виділив декілька проблемних питань, а саме:

– на якій підставі викликати осіб, які брали участь у проведенні обшуку, для підписання протоколу обшуку, та яку відповідальність вони понесуть в разі неявки;

– що робити в тому випадку, якщо особи, які брали участь в обшуку, позбавлені фізичної можливості прибути для підписання протоколу обшуку у відведений час, однак при потребі можуть підтвердити все зазначене у протоколі іншим способом (наприклад, по онлайн-зв'язку) [3, с. 67].

Зазначену проблематику підтримує і О. Коваленко, який зазначає, що копія протоколу разом із описом вилучених речей та іншими додатками може бути вручена у спосіб, який передбачено КПК України для вручення повідомлень, проте більш актуальним залишається питання про до-

повнення протоколу такими необхідними реквізитами, як підписи учасників, їхні доповнення та зауваження, що підлягають обов'язковому внесенню до тексту протоколу [13, с. 671].

Проте, Т.О. Лоскутов вважає, що норми КПК України повинні містити положення щодо спрощеної, альтернативної фіксації особливого порядку кримінального провадження, обумовленого правовим режимом воєнного стану. Спрощення та варіативність фіксування кримінального провадження в умовах воєнного стану має визначатися балансом між паперовою та технічною формами фіксації. Якщо застосовується фіксація за допомогою технічних засобів, то немає необхідності використовувати паперову форму фіксації у повному обсязі шляхом оформлення складних протоколів [14, с. 343].

У ч. 2 ст. 104 КПК України зазначено про те, що якщо за допомогою технічних засобів фіксується допит, текст показань може не вноситися до відповідного протоколу за умови, що жоден з учасників процесуальної дії не наполягає на цьому. У такому разі у протоколі зазначається, що показання зафіксовані на носії інформації, який додається до нього [4]. Вважаємо за доцільне адаптувати зазначену норму до обшуку. Враховуючи те, що обшук в обов'язковому порядку фіксується доступними технічними засобами, пропонуємо, у разі неможливості негайного складення протоколу, вносити в нього таке формулювання: «хід та результати слідчої (розшукової) дії було зафіксовано на носії інформації (із зазначенням технічних характеристик такого носія)». Проте, в обов'язковому порядку протокол має бути підписаний усіма учасниками слідчої (розшукової) дії, перед чим їм має бути роз'яснено про те, що хід та результати обшуку фіксувались під відеозапис, однак у зв'язку із винятковими обставинами вноситись в протокол не будуть. Вважаємо, що запропонована нами процедура сприятиме здійсненню ефективного проведення та фіксування обшуку, оскільки у разі допущення певних помилок, докази отримані в результаті такої слідчої (розшукової) дії будуть визнані недопустимими. В подальшому, було б позитивним, обов'язкове здійснення допиту усіх учасників обшуку.

Також, доречним було б передбачити альтернативні способи фіксації обшуку, зокрема із застосуванням електронних комп'ютерних пристроїв, таких як планшети та портативні принтери для негайного роздрукування протоколів і їх підписання або накладення цифрових підписів.

Висновки. Проведення обшуку в умовах воєнного стану вимагає особливого правового регулювання, що зумовлено необхідністю забезпечення оперативності, ефективності та безпеки проведення слідчих (розшукових) дій у надзвичайних умовах. Аналіз чинного законодавства України, наукових позицій та практики його застосування дозволяє сформулювати такі висновки:

Тимчасове розширення повноважень прокурора щодо надання дозволу на проведення обшуку за відсутності можливості звернення до слідчого судді є обґрунтованим механізмом забезпечення безперервності досудового розслідування. Водночас така норма створює ризики зловживань та зменшення гарантій судового контролю, що потребує подальшого нормативного уточнення та інституційного контролю за її застосуванням.

Правомірність проведення обшуку у нічний час в умовах воєнного стану слід розглядати як винятковий засіб боротьби з загрозами національній безпеці. Водночас законодавець має чітко регламентувати підстави, процедуру та межі таких дій для запобігання свавільному втручанням в права осіб.

Відтермінування складання протоколу обшуку до 72 годин є не доцільним, тому пропонується внесення змін до КПК з метою невідкладного його фіксування задля забезпечення автентичності доказової інформації та допустимості її використання в суді.

Загалом, впроваджені положення ст. 615 КПК України є реакцією на безпрецедентні обставини, пов'язані з воєнним станом, однак вони мають бути реалізовані із дотриманням принципів правової визначеності, пропорційності, законності та верховенства права. Необхідною є подальша законодавча деталізація цих норм з урахуванням практики їх застосування, що дозволить мінімізувати ризики зловживань та забезпечити належний рівень правових гарантій учасників кримінального провадження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Литвиненко О.Г. Права та обов'язки учасників обшуку в умовах воєнного стану: вимоги законодавства та виклики сьогодення. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. Випуск №05. 2025, частина 3. С. 199-203. URL: <http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/342776/330716> (дата звернення: 12.01.2026).
2. Колода А.А. Помилки слідчого при проведенні обшуку в умовах воєнного стану. *Наукові праці НУ ОЮА*. 2022. С. 33-39. DOI <https://doi.org/10.32782/npuola.v31.2022.4> (дата звернення: 12.01.2026).

3. Огерук І. Особливості обшуку в умовах воєнного стану. *Правова політика України: історія та сучасність*: матеріали III Всеукраїнського науково-практичного семінару (м. Житомир, 7 жовтня 2022 року). Ж.: Житомирська політехніка, 2022. 265 с. С. 65-68. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/11/65-1.pdf> (дата звернення: 12.01.2026).
4. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 10.01.2026).
5. Софіїв С.О., Теслицький А.А. Особливості діяльності органів прокуратури України в умовах воєнного стану. Розширення повноважень прокуратури в кримінальному провадженні. *Ірпінський юридичний часопис: науковий журнал*. 2024. Вип. 2(15). С. 268-276. DOI: [https://doi.org/10.33244/2617-4154-2\(15\)-2024-268-276](https://doi.org/10.33244/2617-4154-2(15)-2024-268-276) (дата звернення: 12.01.2026).
6. Демченко О. Обшук в умовах воєнного стану в Україні. *Право на захист в умовах воєнного стану*: матеріали Першої науково – практичної конференції (Львів, 30 березня 2024 р.). Львів: Юрид. ф–т Львів. нац. ун–ту ім. І. Франка, 2024. 88 с. С. 30-35. URL: https://law.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2024/05/Zbirnyk_materialiv_I_naukovo_praktychnoi_konferentsii_Pravo_na_zakhyst.pdf (дата звернення: 11.01.2026).
7. Одерій О.В., Ключановський І.С., Ключановська Ю.І. Практика застосування статті 615 кримінального процесуального кодексу України (теоретико-прикладний аспект). *Криміналістика і судова експертиза*. 2017. Вип. 62. С. 10-20. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/krise_2017_62_4 (дата звернення: 10.01.2026).
8. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів. Рішення №41дп-23 від 01 березня 2023 «Про закриття дисциплінарного провадження стосовно керівника Шевченківської окружної прокуратури міста Києва Коваленка Ю.О.». URL: <https://kdkp.gov.ua/decision/2023/03/1/3397> (дата звернення: 20.01.2026).
9. Цапович В.А., Гаркуша А.Г. Процесуальні особливості проведення обшуку в умовах воєнного стану. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. Випуск 2, 2024. С. 121-126. URL: <https://www.chasopys-ppp.dp.ua/index.php/chasopys/article/download/602/550/1222> (дата звернення: 12.01.2026).
10. Кухарчук А.В., Ткаченко О.Р., Лейба О.А. Особливості проведення обшуку в умовах воєнного стану. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 4/2023. С. 578-580. URL: http://www.lsej.org.ua/4_2023/138.pdf (дата звернення: 21.01.2026).
11. Хлівна А.А., Сірий Ю.М. Особливості проведення обшуку в умовах воєнного стану в Україні. *Розслідування та протидія кримінальним правопорушенням в умовах воєнного стану*: збірник матеріалів конференції. НАВС, 16.05.2024. С. 158-161. URL: <https://elar.navs.edu.ua/items/478ba3d3-a3f0-410d-8af5-d6498c4d845d/full> (дата звернення: 01.02.2026).
12. Шаповал А.О. Огляд та обшук транспортного засобу в умовах воєнного стану. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. 2022, № 56. URL: <https://www.vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc56/juspradenc56.pdf#page=102> (дата звернення: 01.02.2026).
13. Коваленко О. Особливості проведення обшуку за участю спеціаліста в умовах воєнного стану. *Міжнародна та національна безпека: теоретичні та прикладні аспекти*: матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції (ДДУВС, 15.03.2024). Частина I. С. 670-672. URL: <https://er.dduvs.edu.ua/bitstream/123456789/13355/1/312.pdf> (дата звернення: 12.01.2026).
14. Лоскутов Т.О. Правове регулювання фіксування кримінального провадження в умовах воєнного стану. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 1. С. 340-345. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2022/05/64.pdf> (дата звернення: 12.01.2026).

Дата першого надходження рукопису до видання: 2.02.2026

Дата прийняття до друку рукопису після рецензування: 20.02.2026

Дата публікації: 5.03.2026